

PREHEAD VYBRANÝCH ROZHODNUTÍ ÚSTAVNÉHO SÚDU SLOVENSKEJ REPUBLIKY

za obdobie máj 2014
I. senát

Nález – priet'ahy v konaní:

spisová značka	I. ÚS 6/2014
súdca spravodajca	Marianna Mochnáčová
druh konania	čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky - konanie o sťažnostiach fyzických a právnických osôb
druh rozhodnutia a spôsob vybavenia	nález – v časti vyhovené – v časti nevyhovené
dátum rozhodnutia	7. mája 2014
dotknuté články ústavy, ústavných zákonov a medzinárodných zmlúv	čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd
skutkový stav a základné fakty	Sťažovateľ namietal porušenie práv vyplývajúcich z označených článkov Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom krajského súdu v konaní o ochrane proti nekalej súťaži (konkrétne proti klamlivému označeniu tovarov a služieb) a priznaní primeraného zadosťučinenia v sume 58 949,17 €. Predmetom prieskumu bolo obdobie po právoplatnosti skoršieho nálezu ústavného súdu sp. zn. I. ÚS 161/2011-30, zo dňa 24. augusta 2011.
ratio decidendi	<p>Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) v súlade so svojou doterajšou judikatúrou pri rozhodovaní o sťažnosti zohľadnil tri základné kritériá:</p> <ol style="list-style-type: none">1. Pokiaľ ide o kritérium právna a faktická zložitost' veci, ústavný súd konštatoval, že predmet posudzovaného konania sa po právnej a skutkovej stránke javí zložitejším. Uvedené však neodôvodňovalo neprimeranú celkovú dĺžku posudzovaného konania vrátane posudzovaného obdobia konania.2. Správanie účastníkov konania je druhým kritériom pri rozhodovaní o tom, či v konaní pred súdom došlo k zbytočným priet'ahom, pričom ústavný súd v posudzovanom období namietaného konania nezistil žiadne okolnosti, ktorými by sťažovateľ mohol prispieť ku vzniku priet'ahov.3. Ďalším kritériom, podľa ktorého ústavný súd hodnotil, či v uvedenom konaní došlo k zbytočným priet'ahom, bol postup krajského súdu v predmetnej veci. Ústavný súd konštatoval, že napriek jeho príkazu v skoršom náleze sa postup krajského súdu nejavil s prihliadnutím na celkovú dĺžku konania ako efektívny, keďže aj ďalšie dva rozsudky krajského súdu (v poradí tretí rozsudok zo 6. júla 2011 a štvrtý rozsudok krajského súdu zo 14. marca 2012) boli zrušené v odvolacom konaní a v čase doručenia sťažnosti ústavnému súdu (28. novembra 2013) vec nebola právoplatne skončená. V čase rozhodnutia bola vec v štádiu, keď krajský súd vo veci rozhodol piatym rozsudkom z 5. februára 2014. <p>Vzhl'adom na vyššie uvedené skutočnosti ústavný súd rozhodol, že základné právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom krajského súdu v namietanom konaní porušené bolo.</p> <p>Ústavný súd sťažovateľovi priznal finančné zadosťučinenie v sume 1 000 € a právo na náhradu trov konania.</p> <p>Vo zvyšnej časti sťažnosti sťažovateľa nevyhovel a neprikázal krajskému súdu konať vo veci bez zbytočných priet'ahov, keďže takýto príkaz už bol krajskému súdu</p>

	<u>uložený skorším nálezom.</u>
použité odkazy na relevantnú judikatúru ústavného súdu, ESELP a iných súdov	***

spisová značka	I. ÚS 66/2014
sudca spravodajca	Marianna Mochnáčová
druh konania	čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky - konanie o sťažnostiach fyzických a právnických osôb
druh rozhodnutia a spôsob vybavenia	nález –vyhovené
dátum rozhodnutia	7. mája 2014
dotknuté články ústavy, ústavných zákonov a medzinárodných zmlúv	čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd
skutkový stav a základné fakty	Sťažovateľ namietal porušenie práv vyplývajúcich z označených článkov Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom okresného súdu v konaní o náhradu škody na zdraví v sume 23.899,62 €, ktoré začalo sa v roku 2001. Náhrada škody uplatnená v konaní pozostávala z náhrady za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia, ktoré sťažovateľ utrpel v dôsledku trestného činu ublíženia na zdraví. Posudzované konanie bolo prerušené do právoplatného skončenia trestného konania vo veci trestného činu ublíženia na zdraví a predmetom skúmania bol postup okresného súdu po odpadnutí prekážky konania, t.j. po právoplatnom skončení trestného konania v roku 2009.
ratio decidendi	<p>Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) v súlade so svojou doterajšou judikatúrou pri rozhodovaní o sťažnosti zohľadnil tri základné kritériá:</p> <p>1. Pokiaľ ide o kritérium právna a faktická zložitost' veci, ústavný súd konštatoval, že predmet posudzovaného konania (náhrada škody na zdraví) sa po právnej stránke nejavil ako zložitý. Predmet konania sa mohol javiť ako zložitejší po skutkovej stránke vzhľadom na potrebu nariadenia znaleckého dokazovania a uvedené čiastočne odôvodňovalo dĺžku posudzovaného konania.</p> <p>2. Správanie účastníkov konania je druhým kritériom pri rozhodovaní o tom, či v konaní pred súdom došlo k zbytočným priesťahom, pričom ústavný súd v posudzovanom období namietaného konania nezistil žiadne okolnosti, ktorými by sťažovateľ mohol prispieť ku vzniku priesťahov.</p> <p>3. Ďalším kritériom, podľa ktorého ústavný súd hodnotil, či v uvedenom konaní došlo k zbytočným priesťahom, bol postup okresného súdu v predmetnej veci. Ústavný súd konštatoval, že postup okresného súdu sa javil ako neefektívny, najmä z dôvodu nesústreďeného postupu pri rozhodovaní o potrebe vykonania znaleckého dokazovania z rôznych odborov zdravotníctva v danej veci, ako aj opakovaného odročovania pojednávani bez sústreďeného vyhodnotenia potreby nariadenia účastníkmi navrhovaných dôkazov a ich vykonania, resp. bez nariadenia pojednávania už v úvode posudzovaného obdobia.</p> <p><u>Ústavný súd preto rozhodol, že základné právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných priesťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v namietanom konaní porušené bolo a prikázal okresnému súdu konať vo veci bez zbytočných priesťahov.</u></p> <p><u>Ústavný súd sťažovateľovi priznal finančné zadosťučinenie v sume 1 000 € a právo na náhradu trov konania.</u></p>
použité odkazy na relevantnú judikatúru ústavného súdu, ESELP a iných súdov	***

spisová značka	I. ÚS 37/2014
sudca spravodajca	Marianna Mochnáčová
druh konania	čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky - konanie o sťažnostiach fyzických a právnických osôb
druh rozhodnutia a	nález –vyhovené

spôsob vybavenia	
dátum rozhodnutia	7. mája 2014
dotknuté články ústavy, ústavných zákonov a medzinárodných zmlúv	čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd
skutkový stav a základné fakty	Sťažovateľ namietal porušenie práv vyplývajúcich z označených článkov Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom okresného súdu v exekučnom konaní, ktoré sa začalo v roku 2001. Sťažovateľ v priebehu konania v procesnom postavení povinného podal v dňoch 11. júla 2011, 6. marca 2013 a 26. júna 2013 návrhy na zastavenia a odklad exekúcie, o ktorých okresný súd nerozhodol. V exekučnom konaní tiež došlo k dvom postúpeniam vymáhanej pohľadávky a boli podané dva návrhy na zmenu účastníka konania na strane oprávneného.
ratio decidendi	<p>Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) v súlade so svojou doterajšou judikatúrou pri rozhodovaní o sťažnosti zohľadnil tri základné kritériá:</p> <p>1. Pokiaľ ide o kritérium právna a faktická zložitost' veci, ústavný súd konštatoval, že po právnej stránke nemožno rozhodovanie o návrhu na zastavenie a odklad exekúcie v rámci exekučného konania hodnotiť ako zložitú, keďže patrí k štandardnej agende všeobecných súdov.</p> <p>2. Správanie účastníkov konania je druhým kritériom pri rozhodovaní o tom, či v konaní pred súdom došlo k zbytočným prieťahom, pričom ústavný súd nezistil žiadne okolnosti, ktorými by sťažovateľ mohol prispieť ku vzniku prieťahov.</p> <p>3. Ďalším kritériom, podľa ktorého ústavný súd hodnotil, či v uvedenom konaní došlo k zbytočným prieťahom, bol postup okresného súdu v predmetnej veci. Ústavný súd konštatoval, že okresný súd bol v exekučnom konaní nečinný spolu po dobu 21 mesiacov a postupoval nesústredene. O nesústredenosti okresného súdu svedčí skutočnosť, že jeho rozhodnutie o zmene účastníka konania na strane oprávneného bolo pre jeho nesprávnosť zrušené krajským súdom z dôvodu, že okresný súd rozhodol len o v poradí druhom návrhu na pripustenie zmeny účastníka. Okresný súd aj v dôsledku rozhodovania o zmene účastníka konania nerozhodol o návrhoch sťažovateľa na zastavenie a odklad exekúcie, hoci prvý z uvedených návrhov bol podaný už pred návrhom na zmenu účastníka konania.</p> <p><u>Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol, že základné právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v namietanom konaní porušené bolo a prikázal okresnému súdu konať vo veci bez zbytočných prieťahov.</u></p> <p><u>Ústavný súd sťažovateľovi priznal finančné zadost'učinenie v sume 1 500 € a právo na náhradu trov konania.</u></p>
použité odkazy na relevantnú judikatúru ústavného súdu, ESEP a iných súdov	***

spisová značka	I. ÚS 3/2014
sudca spravodajca	Marianna Mochnáčová
druh konania	čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky - konanie o sťažnostiach fyzických a právnických osôb
druh rozhodnutia a spôsob vybavenia	nález – v časti vyhovené – v časti nevyhovené
dátum rozhodnutia	7. mája 2014
dotknuté články ústavy, ústavných zákonov a medzinárodných zmlúv	čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd
skutkový stav a základné fakty	Sťažovateľ namietal porušenie práv vyplývajúcich z označených článkov Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) v konaní o náhradu škody v sume 174 926,94 €, ktoré sa začalo v roku 2004. V konaní na prvom stupni rozhodol krajský súd vo veci samej rozsudkom dňa 25. augusta 2008 a tento rozsudok bol po odvolaní sťažovateľa potvrdený rozsudkom najvyššieho súdu dňa 19. februára 2009. Sťažovateľ podal dovolanie proti rozhodnutiu najvyššieho súdu vo veci samej, ako aj dovolanie vo veci oslobodenia od

	súdnych poplatkov za podané dovolanie, pričom o dovolaní vo veci samej podanom dňa 14. apríla 2009 najvyšší súd nerozhodol.
ratio decidendi	<p>Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) v súlade so svojou doterajšou judikatúrou pri rozhodovaní o sťažnosti zohľadnil tri základné kritériá:</p> <p>1. Pokiaľ ide o kritérium právna a faktická zložitosť veci, ústavný súd nezistil, žiadne skutočnosti svedčiace o tom, že by celková dĺžka tohto konania bola výrazne ovplyvnená právnou alebo skutkovou zložitosťou veci, keďže najvyšší súd sa v predmetnom konaní vecou samou nezaoberal.</p> <p>2. Pri hodnotení podľa ďalšieho kritéria – správania sťažovateľa v predmetnom konaní – ústavný súd nezistil žiadne nedostatky, v dôsledku ktorých by mohlo dôjsť k predĺženiu predmetného konania.</p> <p>3. Tretím kritériom, podľa ktorého ústavný súd hodnotil, či v uvedenom konaní došlo k zbytočným prieťahom, bol postup najvyššieho súdu v predmetnej veci. Ústavný súd zistil, že predmetné konanie bolo poznačené nečinnosťou najvyššieho súdu trvajúcou od predloženia spisu najvyššiemu súdu 11. mája 2010 až do vrátenia spisu krajskému súdu ako predčasne predloženého 30. apríla 2012, počas ktorého obdobia najvyšší súd vykonal len prvotné úkony. Konanie bolo poznačené tiež neefektívnosťou najvyššieho súdu, keď najvyšší súd rozhodol o sťažovateľom podanom dovolaní vo veci oslobodenia od súdnych poplatkov a následne spis opäť vrátil krajskému súdu, a to bez toho, aby si overil úhradu súdneho poplatku sťažovateľom (podľa zistenia ústavného súdu bol tento súdny poplatok zaplatený už 16. februára 2010) a takýmto postupom spôsobil zbytočné predĺženie predmetného konania. O nedôslednom postupe najvyššieho súdu v predmetnom konaní svedčil aj fakt, že spis v predmetnej veci bol opätovne doručený najvyššiemu súdu, ktorý však vo vyjadrení k veci uviedol, že neevviduje žiadne neskončené konanie v danej veci.</p> <p><u>Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol, že základné právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom najvyššieho súdu v namietanom konaní porušené bolo a prikázal najvyššiemu súdu konať vo veci bez zbytočných prieťahov.</u></p> <p><u>Ústavný súd sťažovateľovi priznal finančné zadost'učinenie len v sume 2 000 € a právo na náhradu trov konania. Sťažovateľovi nebolo priznané ním požadované zadost'učinenie v prevyšujúcej sume 50 448,12 €.</u></p>
použité odkazy na relevantnú judikatúru ústavného súdu, ESEP a iných súdov	***

Spracoval: JUDr. Igor Mihalik

Upozornenie:

Prehľad vybraných rozhodnutí Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „prehľad“) je neoficiálnym dokumentom, ktorý slúži výlučne na informovanie o rozhodovacej činnosti Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“). Prehľad zostavuje Analytické oddelenie Odboru súdnych poradcov a súdnej agendy Kancelárie Ústavného súdu Slovenskej republiky z rozhodnutí ústavného súdu, písomne vyhotovených a odoslaných účastníkom konania v danom období. Prehľad nezaväzuje ústavný súd a nenahrádza jednotlivé rozhodnutia ústavného súdu, z ktorých bol zostavený.